

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce: **P.K.**, bytem ■■■ v, zastoupen JUDr. Ing. Lukášem Pletichou, advokátem se sídlem Průmyslová 1631/4, 466 01 Jablonec nad Nisou, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2014, čj. 17611/14/5000-14102-703207,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 4. 7. 2014, čj. 17611/14/5000-14102-703207, s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Finanční úřad pro Liberecký kraj, územní pracoviště v Liberci (dále jen „finanční úřad“ nebo „správce daně“), provedl u žalobce daňovou kontrolu za zdaňovací období roku 2010 ve dnech 3. 12. 2012 až 27. 5. 2013. Na základě výsledku kontroly, popsáném ve zprávě o daňové kontrole ze dne 27. 5. 2013, čj. 781366/13/2601-05401-507635, finanční úřad vydal dne 30. 5. 2013, pod čj. 816533/13/2601-24801-507785, dodatečný platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2010, jímž byla žalobci doměřena daň z příjmů fyzických osob ve výši 434.583 Kč. Žalovaný shora označeným rozhodnutím odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru zamítl.

[2] Žalovaný ve svém rozhodnutí konstatoval, že žalobce v odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru nesouhlasil s vyloučením nákladů v souvislosti s přijatou fakturou č. 63/2010 ve výši 312.000 Kč a pokladním dokladem o její hotovostní úhradě od společnosti ■■■, s. r.o. za stavební práce. Žalobce však nedoložil k tomuto nákladu žádné důkazní

prostředky, např. smlouvu o dílo, projektovou dokumentaci, objednávky, zakázkový list, předávací protokol, ani neuvedl osoby, které měly práce provést a komu konkrétně měl hotovost uhradit. Finanční úřad proto ověřoval tento uplatněný náklad na straně dodavatele fakturovaných prací. Dne 8. 4. 2013 provedl finanční úřad svědeckou výpověď za přítomnosti žalobce s jednatelem společnosti ■■■, s.r.o. ■■■, který popřel, že by vystavil fakturu č. ■■■ a pokladní doklad k této faktuře na částku 312.000 Kč, popřel příjem hotovostní platby. Uvedl, že razítko uvedené na dokladech neodpovídá otisku razítka používaného společností v roce 2010 a též podpis na dokladech je odlišný od podpisu p. ■■■. Dále popřel provedení jakékoliv zakázky či stavebních prací pro daňový subjekt ■■■. Podle žalovaného porovnáním dokladů vystavovaných společností ■■■, s.r.o. v roce 2010, včetně typu faktur, razítka a podpisu pana ■■■, je na první pohled zřejmá odlišnost jak podpisu, tak razítka i formátu faktury. Žalovaný upozornil, že žalobce byl svědecké výpovědi osobně přítomen, žádným způsobem však obsah pro něj nepříznivé výpovědi nerozporoval ani nevyvrátil tvrzení svědka. Neuvedl žádné skutečnosti, které by prokázaly, jak tedy mělo dojít k provedení fakturovaných prací společností ■■■, s.r.o., s kým konkrétně daňový subjekt jednal, jak spolupráce probíhala, komu a jak zadal požadavky na stavební práce a od koho hotovou práci přebral, komu konkrétně předal hotovost 312.000 Kč, když pan ■■■ příjem této částky popřel.

[3] V rámci odvolání doložil žalobce písemnost nazvanou „Čestné prohlášení“ od pana ■■■, sepsané dne 21. 6. 2013, ve kterém ■■■ prohlašuje, že byly dohledány související doklady, podle kterých společnost ■■■, s.r.o. vystavila faktury a podílela se na stavebních pracích v Truhlářské ulici v Praze. Dále p. ■■■ uvedl, že veškerá komunikace s panem Kupcem probíhala e-mailem, na jejímž základě byly podklady předány externím spolupracujícím živnostníkům. Uvedl, že v roce 2010 pobýval velmi často mimo území ČR, uniklo mu, že došlo k vystavení faktur jeho firmou a následně k jejímu nezaložení do standardní databáze účetnictví, což napraví podáním opravného daňového přiznání.

[4] Čestné prohlášení, dodané v rámci odvolání, žalovaný jako důkaz neosvědčil. Podle něho jde o pouhé tvrzení p. ■■■, které nebylo z jeho strany doloženo žádným důkazním prostředkem, a hlavně jeho obsah je v absolutním rozporu s obsahem jeho svědecké výpovědi ze dne 8. 4. 2013. Žalovaný dané čestné prohlášení považoval pouze za kvalifikovaný způsob sdělení informací. Aby bylo možné využít výše uvedené prohlášení jako způsob náhrady důkazního prostředku v daňovém řízení ve smyslu § 93 daňového řádu, muselo by být učiněno před správcem daně s tím, že skutečnosti v něm uvedené by byly v souladu s konkrétními podklady, resp. dalšími důkazními prostředky. Ke všemu příslib nápravy daňové povinnosti společností ■■■, s.r.o. nebyl splněn.

[5] Žalobce tak podle žalovaného neprokázal, s kým za společnost ■■■ s.r.o. jednal ohledně stavebních prací, od koho přebíral provedené práce a v jakém rozsahu, a neprokázal, komu konkrétně uhradil hotovostní platbu 312.000 Kč. Doložení skutkového stavu provedené zakázky – pavlače v ■■■ – neprokazuje, že tuto zakázku zhotovila právě společnost ■■■, s.r.o. a že žalobce právě této společnosti uhradil hotovost ve výši 312.000 Kč. Na straně žalovaného tak přetrvávají pochybnosti komu konkrétně a za kolik žalobce hradil subdodávku, a zda vůbec k nějaké subdodávce pro žalobce v rámci této zakázky došlo.

[6] Žalovaný dále uvedl, že žalobce si uplatnil do nákladů faktury přijaté od společnosti ■■■ spol. s r.o. Jednalo se o 5 faktur (v hodnotě 945.000 Kč bez DPH) vystavených v období

leden až březen 2010, kdy byl jednatelem společnosti p. ■ a 7 faktur (v hodnotě 1.851.242 Kč bez DPH) vystavených od dubna 2010, kdy se stala jednatelkou ■.

[7] Žalovaný konstatoval, že dožádaný finanční úřad – územní pracoviště v Jablonci nad Nisou – provedl dne 27. 2. 2013 svědeckou výpověď s někdejším jednatelem této společnosti, p. ■. Z této svědecké výpovědi vyplynulo, že nikdy paní ■ nezplnomocnil k jednání za společnost ■ spol. s r.o. Popřel, že by kdy vystavil faktury nebo pokladní doklady pro žalobce. V době jeho působení se společnost ■ spol. s r.o. zabývala stavebními pracemi, nikdy dodávkami plechů, které byly předmětem předložených faktur. K předloženým fakturám sdělil, že tyto nikdy nevystavil, nepodepsal a hotovostní platby nepřevzal, jeho podpisy uvedené na dokladech jsou zjevně zfalšované a razítko číslo 1, jehož otisk je použit na fakturách, neměl nikdo jiný k dispozici než svědek ve funkci jednatele. Taktéž svědek zrušil při odchodu z funkce bankovní účet, proto předložená faktura ■ s datem vystavení 14. 4. 2010 s uvedením bezhotovostní zálohové platby na číslo účtu, který byl již v této době zrušen, je nepravdivá informace. Žalobce nezná, viděl ho poprvé u výsledku. Po převzetí společnosti paní ■ se dále o činnost společnosti ■ spol. s r.o. nezajímal, byl 8 měsíců nemocen. Žalobce společně se svým zástupcem byl svědecké výpovědi přítomen, neuvedli však žádnou skutečnost, která by vyvrátila či prokázala, že svědek nemluví pravdu, a že došlo k realizaci deklarovaných obchodních případů dle předložených faktur. K protokolu o výsledku P. H. byl doložen jeho podpisový vzor používaný v jeho obchodních vztazích, který je podle žalovaného na první pohled zcela odlišný od podpisu uvedeného na fakturách a pokladních dokladech.

[8] Dožádaný finanční úřad provedl dne 27. 2. 2013 svědeckou výpověď s jednatelkou společnosti ■ spol. s r.o., paní ■. Svědkyně potvrdila vystavení a podepsání faktur a pokladních dokladů pro žalobce a potvrdila přijetí hotovostních plateb. Dané příjmy zahrнула do výnosů společnosti a přiznala v přiznání za rok 2010. Účetnictví a doklady společnosti ■ spol. s r.o. nebyla svědkyně schopna předložit, neboť veškeré podklady k fakturaci, dodací listy, zakázkové listy apod. má u sebe její manžel, kterého společně s p. ■ zplnomocnila k jednání za společnost. K veškeré činnosti společnosti ■ spol. s r.o. se odkázala na manžela, který měl mít na starosti najímané brigádníky. Svědkyně nebyla schopna uvést žádné konkrétní okolnosti ohledně prováděných prací – místa, času ani pracovníků. K fakturovanému materiálu nebyla schopna uvést žádné okolnosti jeho nákupu, přepravy, pouze si vzpomněla na jeden nákup z Tanvaldu za výhodnou nízkou cenu. Ačkoliv uváděla, že se zabývala vystavováním a evidencí dokladů za společnost, nebyla schopna uvést jediného dodavatele materiálu – plechů, které se pohybovaly v řádu stovek tisíc korun, nebyla schopna popsat způsob jeho přepravy. K fakturovaným zámečnickým, svářečským a pomocným pracím a zakázkové výrobě uvedla, že nebyly vyhotoveny žádné předávací protokoly.

[9] Dožádaný místně příslušný finanční úřad ve své pozdější odpovědi sdělil, že v sídle společnosti ■ spol. s r.o., ■, se nikdo nezdržuje, zaslané písemnosti se vrací nedoručené a jednatelka p. ■ se správcem daně ohledně společnosti nespolutracuje od dubna 2010, nepodává daňová přiznání k dani z příjmů právnických osob a neplní daňové povinnosti u DPH. V rámci jiného řízení provedl finanční úřad – územní pracoviště v Jablonci nad Nisou – svědeckou výpověď ve věznici dne 11. 9. 2012 s manželem p. ■, ■, který popřel jakoukoliv svoji činnost pro společnost ■ spol. s r.o. v roce 2010, jakož i zmocnění k jakýmkoliv úkonům pro společnost ze strany jeho manželky, ■.

[10] Žalovaný svědeckou výpověď jednatelky ■ jako důkaz prokazující oprávněnost uplatnění nákladů na podkladě dokladů vystavených společností ■ spol. s r.o. neosvědčil. Svědkyně sice potvrdila vystavení dokladů, ale nebyla schopna uvést a doložit žádnou skutečnost, která by prokazovala konkrétní uskutečnění deklarovaných obchodních případů. Účetnictví a doklady za společnost, které byla v roce 2010 a doposud je jednatelkou, nebyla schopna předložit. Nebyla schopna uvést jediného pracovníka, ačkoliv jim měla vydávat nářadí, nebyla schopna popsat jaké konkrétní práce a kde se prováděly. Nebyla schopna uvést žádné skutečnosti ohledně přepravy materiálu, nebyla schopna uvést jediného dodavatele či odběratele této společnosti, ačkoliv se zabývala vystavováním dokladů v řádech stovek tisíc korun. Tvzení svědkyně o podání daňového přiznání za společnost se potvrdilo jako nepravdivé. Ke svému tvrzení o tom, že zplnomocnila k jednání za společnost svého manžela p. ■, doložila pouze plnou moc pro p. ■ nicméně tento v rámci svědecké výpovědi tuto skutečnost popřel a na předložené plné moci je úředně ověřen podpis jen p. ■, ale podpis p. ■ nikoliv. Pro svůj závěr neosvědčení svědecké výpovědi p. ■ žalovaný jako důkaz využil i veškeré zjištění místně příslušného správce daně společnosti ■ spol. s r.o., tj. nespolečné p. ■, neexistence skutečného sídla společnosti na uvedené adrese, nepodání daňových přiznání a neplnění si daňových povinností společnosti, a hlavně stále většího množství dožádání ostatních správců daně na podezřelé obchodní případy této společnosti za období jednatelství p. ■.

[11] Při svém rozhodování žalovaný zohlednil také skutečnost, že správcem daně vyloučené nákladové doklady od společnosti ■ spol. s r.o. za období jednatele p. ■ žalobce ve svém odvolání nerozporoval, odvolací námítka se týkaly pouze spolupráce žalobce s danou společností za období jednatelky p. ■ a nikoliv za období jednatele p. ■.

[12] V rámci odvolání byla dne 17. 9. 2013 provedena svědecká výpověď s řidičem, ■, který sdělil, že v roce 2010 jel jedenkrát dodávkou žalobce na adresu, která byla již zadána v navigaci. Tam se představil a uvedl, že ho posílá žalobce, svědkovi se nikdo nepředstavil a ani žalobce mu nesdělil žádné jméno osoby, která by měla nákladku vyřizovat. Svědek naložil společně se třemi muži asi 40 – 50 ks plechů, zřejmě z nerez, velikosti cca 2m x 1,5m a 1m x 1m a cca 10 ks ocelových tyčí. Podepsal jim dodací list a odjel. Žádnou hotovostní platbu nepředal.

[13] Podle žalovaného tak svědek neuvedl žádnou konkrétní informaci, která by prokázala, že přebíral pro žalobce materiál právě od společnosti ■ spol. s r.o. Svědek vůbec nevěděl, do jaké firmy jede, neboť cestu měl předchystanou v navigaci a žalobce mu žádnou kontaktní osobu nesdělil. V určeném cíli cesty se mu také nikdo nepředstavil, takže svědek vůbec nevěděl, s kým jedná a kdo mu materiál nakládá. Ohledně úhrad za tento materiál svědek nic nevěděl.

[14] Žalovaný poukázal na to, že vystavené faktury žalobcem za práce a výrobu z pořízeného materiálu od společnosti ■ spol. s r.o. (nesrovnalosti v datech mezi uskutečněným plněním dodaného a prodaného zboží a služeb, špatné označení společnosti ■ spol. s r.o. na vydaných fakturách, odlišná podoba razítka společnosti ■ spol. s r.o.), vedou k prohloubení pochybností o uskutečnění faktických dodávek. Finanční úřad ani žalovaný nemá pochybností o provedených pracích a dodávkách materiálu pro odběratele žalobce, má však

pochybnosti o uskutečnění dodávek prací a materiálu od společnosti ■ spol. s r.o.

[15] Žalovaný tak dospěl k závěru, že náklady uplatněné na podkladě vystavených dokladů v době působnosti jednatelky p. ■ nelze uznat jako náklady ve smyslu § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů. Žalobce se ve svém dokazování omezil pouze na formální stránku dokladů, avšak konkrétní faktickou realizaci dodání prací a materiálu právě od společnosti ■ spol. s r.o. nebyl schopen prokázat. Naopak finanční úřad i žalovaný disponují na podkladě výše popsaných skutečností zjištěných v rámci celého řízení o tomto dodavateli dostatkem důkazních prostředků, které prokázaly nesrovnalosti předkládaných dokladů a vyvrátily tvrzení, že společnost ■ spol. s r.o. byla faktickým dodavatelem služeb a materiálu na podkladě předložených dokladů.

II. Žalobní námitky

[16] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce včas podanou žalobou. V ní po skutkové stránce konstatuje, že je podnikatelem, který podniká v oboru kovovýroby, přičemž v roce 2010 kupoval od společnosti ■ spol. s r.o. hutní materiál, který dále používal pro svou produkci, a dále využil služeb společnosti ■ s.r.o. na subdodávku stavby pavlače. Finanční úřad provedl u žalobce daňovou kontrolu na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2010, na základě které byla doměřena daň ve výši 434.583 Kč, ačkoliv žalobce je toho názoru, že předložil veškeré dostupné důkazy k uvedeným obchodním případům.

[17] Žalobce považuje rozhodnutí žalovaného za nezákonné, neboť zjištění, z nichž finanční úřad vyšel, nemají oporu v předložených důkazech. Správce daně nevedl výslech svědků ■ a ■ způsobem, který by odůvodňoval závěry, jak jsou uvedeny v odůvodnění rozhodnutí, a které by odůvodňovaly neuznání nákladů u těchto dodavatelů jako daňově účinných. V této souvislosti žalobce navrhuje provést důkaz svědeckou výpovědí řidiče ■, jednatelky ■ a vlastníka nemovitosti, kde k nakládce plechů došlo.

[18] Žalobce navrhuje, aby správní soud změnil napadené rozhodnutí tak, že se rozhodnutí finančního úřadu zrušuje.

III. Vyjádření žalovaného

[19] Žalovaný ve svém vyjádření setrval na tom, že žalobce v daném případě neunesl důkazní břemeno, které na něm vázlo, neboť jím tvrzené skutečnosti nebyly dostatečným a nezpochybnitelným způsobem prokázány.

[20] Žalovaný poukázal na zákonnou konstrukci rozložení důkazního břemene v daňovém řízení a na způsob prokazování výdajů vynaložených na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů podle zákona o daních z příjmů. Žalovaný zdůraznil, že v souzené věci došlo k pouhému předložení formálních dokladů, jimiž byly konkrétní přijaté faktury, které však nebylo možné osvědčit jako důkazy prokazující předmětnou skutečnost.

[21] V rámci dokazování bylo přistoupeno k provedení svědeckých výpovědí osob, které byly způsobilé osvědčit faktické vynaložení konkrétních nákladů za fakticky uskutečněná plnění přesně podle předložených dokumentů. Výslechy svědků byly správcem daně vedeny tak,

aby zjistil skutečný stav věci, nikoliv aby odůvodnil závěry, které v té době ani nemohly být z logiky věci ještě učiněny. Svědecké výpovědi ■ a ■ představovaly pouhé dva důkazy, které byly hodnoceny nejen samy o sobě, ale také i ve vzájemné souvislosti všech ostatních důkazů, které byly v daném případě hodnoceny. Výpověď ■, jednatelky deklarovaného subdodavatele společnosti ■ spol. s r.o., nebyla sto prokázat v souvislosti se třemi dalšími důkazy prokazované skutečnosti. Navíc společnost ■ spol. s r.o. ani samotná jednatelka nevystupují v celém případě jako hodnověrné. Žalovaný poukázal na to, že ■ se nepodařilo opakovaně předvolat k objasnění nových skutečností, i když se o to žalovaný prokazatelně snažil za pomoci Policie ČR. Co se týká výpovědi ■, řidiče, který měl dovážet materiál ze společnosti ■ spol. s r.o. k žalobci, pak jí nebyla přisouzena vysoká důkazní hodnota, neboť k prokazovaným skutečnostem svědek nic podstatného neuvedl. Žalovaný zdůraznil, že proces dokazování probíhal zcela podle platných právních předpisů.

IV. Obsah správního spisu

[22] Z obsahu předloženého daňového spisu soud zjistil, že protokolem ze dne 3. 12. 2012 zahájil správce daně u žalobce podle § 8 odst. 1 daňového řádu daňovou kontrolu na daň z příjmů fyzických osob a daň silniční za zdaňovací období 2010.

[23] V rámci důkazního řízení dožádaný finanční úřad, Finanční úřad pro Liberecký kraj, územní pracoviště v Jablonci nad Nisou, provedl dne 27. 2. 2013 svědeckou výpověď s jednatelkou společnosti ■ spol. s r.o. p. ■. Svědkyně potvrdila vystavení a podepsání faktur a pokladních dokladů pro žalobce a potvrdila přijetí hotovostních plateb. Dané příjmy zahrnuje do výnosů společnosti a přiznala v přiznání za rok 2010. Účetnictví a doklady společnosti ■ spol. s r.o. nebyla svědkyně schopna předložit, neboť veškeré podklady k fakturaci, dodací listy, zakázkové listy apod. má u sebe její manžel, kterého společně s ■ zplnomocnila k jednání za společnost. K veškeré činnosti společnosti se odkázala na manžela, který měl mít na starosti najímané brigádníky. Svědkyně nebyla schopna uvést žádné konkrétní okolnosti ohledně prováděných prací – místa, času ani pracovníků. K fakturovanému materiálu nebyla schopna uvést žádné okolnosti jeho nákupu, přepravy, pouze si vzpomněla na jeden nákup z Tanvaldu za výhodnou nízkou cenu. Ačkoliv uváděla, že se zabývala vystavováním a evidencí dokladů za společnost, nebyla schopna uvést jediného dodavatele materiálu - plechů, které se pohybovaly v řádu stovek tisíc korun, nebyla schopna popsat způsob jeho přepravy. K fakturovaným zámečnickým, svářečským a pomocným pracím a zakázkové výrobě uvedla, že nebyly vyhotoveny žádné předávací protokoly. Svědecká výpověď probíhala za přítomnosti zástupce žalobce, před započítím výpovědi byla udělena patřičná poučení ve smyslu daňového řádu, protokol byl řádně podepsán a parafován každou z přítomných osob na každé své stránce.

[24] Dne 6. 5. 2013 byl žalobce protokolárně seznámen s výsledkem kontrolního zjištění, na základě kterých finanční úřad celkové náklady žalobce za zdaňovací období roku 2010 ponížil o částku 3.229.056,25 Kč bez DPH. Dne 27. 5. 2013 pak byla zpráva o daňové kontrole s žalobcem projednána.

[25] Dodatečným platebním výměrem ze dne 30. 5. 2013 finanční úřad doměřil žalobci daň z příjmů fyzických osob ve výši 434.583 Kč.

[26] Proti tomuto dodatečnému platebnímu výměru podal žalobce dne 26. 6. 2013 odvolání, které následně doplnil prostřednictvím svého zástupce dne 11. 7. a 9. 8. 2013.

[27] V rámci odvolacího řízení byla dne 17. 9. 2013 provedena svědecká výpověď s řidičem žalobce, p. ■, který sdělil, že v roce 2010 jel jedenkrát dodávkou žalobce na adresu, která byla již zadána v navigaci. Tam se představil a uvedl, že ho posílá žalobce, svědkovi se nikdo nepředstavil a ani žalobce mu nesdělil žádné jméno osoby, která by měla nakládku vyřizovat. Svědek naložil společně se třemi muži asi 40 – 50 ks plechů, zřejmě z nerez, velikosti cca 2m x 1,5m a 1m x 1m a cca 10 ks ocelových tyčí. Podepsal jim dodací list a odjel. Svědecká výpověď probíhala za přítomnosti zástupce žalobce, před započítím výpovědi byla udělena patřičná poučení ve smyslu daňového řádu, protokol byl řádně podepsán a parafován každou z přítomných osob na každé své stránce.

[28] Ze spisu dále vyplývá, že žalovaný uložil finančnímu úřadu doplnění podkladů pro rozhodnutí, a to tak, aby finanční úřad provedl opakovaně svědeckou výpověď s jednatelkou společnosti ■ s.r.o., s p. ■. Tu se však ani za součinnosti Policie ČR nepodařilo zjistit ani předvést.

[29] Následně žalovaný dne 4. 7. 2014 vydal shora označené napadené rozhodnutí.

V. Jednání před soudem

[30] Při nařízeném jednání žalobce plně odkázal na svůj písemný žalobní návrh. Kromě důkazních návrhů uplatněných v žalobě, zástupce žalobce navrhl doplnit dokazování fakturami prokazujícími tok materiálu od společnosti ■ spol. s r.o. k žalobci a následně od žalobce k jeho odběratelům, které byly předloženy správci daně v průběhu daňového řízení, dále stavebním deníkem ohledně zakázky společnosti ■, s.r.o., který je rovněž součástí daňového spisu a konečně výsledkem p. ■, manželky žalobce, která žalobci vede účetnictví, tedy mohla by se vyjádřit k vedení účetnictví a materiálním tokům, které se týkají podnikání žalobce. Žalobce dále poukázal na podobnost jeho případu s věcí rozhodovanou Nejvyšším správním soudem v jeho rozsudku ze dne 21. 5. 2015, čj. 9 Afs 181/2014-34, který se týká nekontaktnosti dodavatele a ze kterého vyplývá, že v takovém případě je na místě rozhodnutí žalovaného zrušit.

VI. Právní posouzení

[31] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou, kterou je správní soudnictví ovládáno, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[32] Vzhledem k podobě žalobního návrhu je třeba připomenout, že soudní přezkum správního rozhodnutí v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního soudního řádu správního je vymezen pouze rozsahem a mezemi žalobních námitek. Žalobce formuluje své námitky značně obecně, omezil se pouze na popření správnosti závěru žalovaného, aniž by sám poukázal na skutečnosti vyplývající ze správního spisu nebo poskytl vlastní výklad

aplikovaných právních norem. Tento styl argumentace vede k tomu, že soud nemůže hodnotit právní názory žalovaného z toho pohledu, zda ob stojí v konfrontaci s konkrétními, individualizovanými výtkami obsaženými v žalobě, neboť žalobce žádné takové výtky či snad konkurující výklad norem nepředložil. Soud se tak může omezit pouze na zkoumání otázky, zda žalovaný své závěry řádně odůvodnil, a zda v obecné rovině jeho závěry ob stojí. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud ve svém usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008 – 78 (publikováno pod č. 2162/2011 Sb. NSS) „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“

[33] Jediným konkrétně specifikovaným žalobním bodem je ten, že správce daně nevedl výsledk svědků ■ a ■ způsobem, který by odůvodňoval závěry, jak jsou uvedeny v odůvodnění rozhodnutí, a které by odůvodňovaly neuznání nákladů u těchto dodavatelů jako daňově účinných. Soud na základě hodnocení výsledku daných svědků dospěl k závěru, že dokazování jejich svědeckými výpověďmi bylo vedeno v souladu s daňovým řádem, svědci i zástupce žalobce byli řádně předvoláni, před zahájením svědeckých výpovědí byli i řádně poučeni, zástupci žalobce bylo umožněno svědkovi klást otázky. Žalovaný ve svém rozhodnutí dané svědecké výpovědi náležitě popsal a hodnotil, a to jak jednotlivě, tak i v souladu s ostatními důkazy shromážděnými v rámci daňového řízení. Soud tak neshledal na straně finančního úřadu ani žalovaného pochybení, pro která by bylo nutno rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

[34] V souvislosti s rozsahem přezkumu, tak jak byl formulován žalobním návrhem, považoval soud za nadbytečné a neúčelné provádět opětovný výsledek ■ a ■, když tito byli svědecky vytěženi již v řízení před správními orgány, a to způsobem, který je v souladu s daňovým řádem. Pokud jde o výsledk vlastníka nemovitosti, kde došlo k nakládce plechů, tento nebyl blíže identifikován, žalobce nesdělil, které pro věc rozhodné skutečnosti by tímto výsledkem byly zjištěny. Soud proto k výsledku této osoby nemohl přistoupit. I v případě p. ■, manželky žalobce, soud k jejímu výsledku nepřistoupil, neboť tato měla podat svědectví o účetnictví žalobce, nicméně zásadním nedostatkem v daňovém řízení nebyly otázky vedení účetnictví, nýbrž prokázání faktického provedení prací a nákupu materiálu. Za nadbytečné považuje soud doplnit dokazování fakturami prokazujícími tok materiálu od společnosti ■ spol. s r.o. k žalobci a následně od žalobce k jeho odběratelům, které byly předloženy správci daně v průběhu daňového řízení. Jak sám žalobce sdělil, tyto faktury byly hodnoceny správcem daně, jejich důkazní hodnotu správce daně posoudil a mj. na jejich základě rozhodoval. Není věcí soudu se jimi znovu zabývat, a to zejména tehdy, pokud jejich hodnocení není atakováno adresovanou námitkou.

[35] Co se týče rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2015, čj. 9 Afs 181/2014 - 34 (dostupný na www.nssoud.cz), soud konstatuje, že v dané věci se stěžovatelce nepodařilo prokázat splnění hmotněprávních podmínek nároku na odpočet DPH, a proto jí tento nárok nebyl uznán. Důvodem neuznání nároku na odpočet ale nebylo to, že by stěžovatelčin dodavatel byl nekontaktní. Výhradním důvodem neuznání nároku bylo to, že neprokázala, že by zdanitelné plnění přijala právě od jí deklarovaných společností.

Nekontaktnost dodavatele jí tak nebyla kladena k tíži při hodnocení toho, zda jsou předložené důkazní prostředky dostatečné k unesení důkazního břemene. Nejvyšší správní soud neučinil závěr, že nekontaktnost dodavatelů by měla být důvodem pro zrušení rozhodnutí správce daně.

[36] Soud proto uzavírá, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VII. Náhrada nákladů řízení

[37] O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ačkoliv měl ve věci úspěch žalovaný, náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu žádné náklady řízení přesahující běžný rámec činnosti správního orgánu nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 22. listopadu 2016

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu